

RS
USREPUBLIKA SLOVENIJA
USTAVNO SODIŠČE**Številka:** U-I-479/22-63**Datum:** 26. 5. 2023

SKLEP

Ustavno sodišče je v postopku za preizkus pobude dr. Petra Gregorčiča, Ljubljana, in drugih, na seji 26. maja 2023

sklenilo:

1. Sklep Ustavnega sodišča št. U-I-479/22 z dne 16. 2. 2023, s katerim je Ustavno sodišče do končne odločitve zadržalo izvrševanje prvega, drugega, četrtega in petega odstavka 23. člena ter 24. in 25. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o Radioteleviziji Slovenija (Uradni list RS, št. 163/22), preneha veljati.

2. Svet RTV Slovenija se konstituira najpozneje v sedmih dneh po objavi tega sklepa v Uradnem listu Republike Slovenije. V tem roku vršilec dolžnosti generalnega direktorja oziroma oseba, ki ga nadomešča, skliče prvo sejo Sveta RTV Slovenija. Če seje ne skliče vršilec dolžnosti generalnega direktorja ali oseba, ki ga nadomešča, lahko prvo sejo skliče vsaj ena tretjina članov Sveta RTV Slovenija. Glede drugih vprašanj začasnega vodenja, upravljanja in nadzora RTV Slovenija do imenovanja vseh novih organov se smiselno uporabljajo določbe drugega, tretjega in četrtega odstavka 22. člena ter 23., 24., 25. in 26. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o Radioteleviziji Slovenija.

OBRAZLOŽITEV

A.

1. Pobudniki (generalni direktor RTV Slovenija, direktor televizije, predsednik Programskega sveta, namestnica predsednika Nadzornega sveta in javni zavod RTV Slovenija) izpodbijajo Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o Radioteleviziji Slovenija (v nadaljevanju ZRTVS-1B), ki spreminja ureditev organov vodenja, upravljanja in nadzora RTV Slovenija. Zatrjujejo, da je bil ZRTVS-1B sprejet z očitno in flagrantno zlorabo nujnega zakonodajnega postopka in zato v nasprotju z 89. členom

Ustave. Prav tako naj ne bi bili izpolnjeni pogoji za ustavno dopustno skrajšanje vakacijskega roka, zaradi česar naj bi bil ZRTVS-1B sprejet in uveljavljen tudi v nasprotju s 154. členom Ustave. Pobudniki navajajo, da sta 22. in 27. člen ZRTVS-1B, ki neposredno z uveljavitvijo *ex lege* uvajata tako prenehanje mandatov članov Programskega in Nadzornega sveta ter vseh nanju vezanih odborov kakor tudi mandatov (in delovnega razmerja) generalnega direktorja ter direktorjev radia in televizije brez ugotavljanja pogojev, ki so za to sicer predpisani, protiustavno posegla v pravice prvih štirih pobudnikov iz prvega odstavka 23. člena, 44. člena in tretjega odstavka 49. člena Ustave ter pravici iz prvega odstavka 6. člena in 8. člena Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (Uradni list RS, št. 33/94, MP, št. 7/94 – EKČP). Izpodbijane določbe ZRTVS-1B naj bi prav tako kršile načela pravne države iz 2. člena Ustave, zlasti načelo pravne varnosti oziroma zaupanja v pravo ter načelo jasnosti in pomenske določljivosti predpisov.

2. ZRTVS-1B naj bi v nasprotju z načelom demokratičnosti iz 1. člena Ustave Državnemu zboru kot ustavni instituciji z najvišjo stopnjo demokratične legitimnosti odvzel pristojnost za imenovanje članov Sveta RTV Slovenija ter jo prenesel na interesne skupine in *sui generis* institucije, kot sta Informacijski pooblaščenec in Varuh človekovih pravic. Poleg tega naj zakonodajalec ne bi utemeljil, zakaj so bile izbrane določene interesne skupine, ki imajo pristojnost imenovanja članov Sveta, zaradi česar naj bi bila celotna ureditev novega Sveta z vidika njegovega imenovanja, posledično pa tudi delovanja, protiustavna, saj naj bi kršila načelo enakopravnosti iz 14. člena Ustave. Ker tak protiustavno oblikovan Svet imenuje tako Finančni odbor kakor tudi Upravo, ki nato imenuje direktorje in vodje enot RTV Slovenija, naj bi bilo posledično protiustavno urejeno oblikovanje tudi vseh teh drugih organov, zaradi česar bi bilo treba ZRTVS-1B razveljaviti v celoti. Določitev Informacijskega pooblaščenca in Varuha človekovih pravic kot upravičencev za imenovanje članov Sveta naj bi bila v neskladju z načelom delitve oblasti iz drugega odstavka 3. člena Ustave. Pobudniki navajajo tudi, da ZRTVS-1B ni temeljno uredil postopkov imenovanja posameznega člana Sveta, zato je v neskladju z načelom določnosti pravnih norm in načelom enakopravnega obravnavanja kandidatov v teh postopkih z vidika načela pravne varnosti iz 2. in 14. člena Ustave. Novi upravljavski model naj bi bil še posebej protiustaven, ker naj bi zaradi 7. člena ZRTVS-1B ukinjal stabilnost funkcije članov Sveta in s tem njihovo samostojnost, neodvisnost in avtonomnost, brez katerih pa tudi ni neodvisnosti RTV Slovenija. Člen 7 ZRTVS-1B naj bi bil tudi tako pomensko odprt in raztegljiv, da naj bi očitno kršil tako načelo določnosti kaznovalnih pravnih norm iz 2. člena Ustave kakor tudi domnevo nedolžnosti iz 27. člena Ustave. V neskladju z načelom jasnosti in pomenske določljivosti pravnih norm iz 2. člena Ustave naj bi bil tudi 6. člen ZRTVS-1B. Ker ZRTVS-1B varuje mandat odgovornih urednikov programov in predstojnikov drugih notranjih organizacijskih enot, ki so vodstveni delavci, do izteka mandata, ne pa tudi mandatov direktorja radia in televizije, naj bi bil tudi v neskladju z načelom enakosti iz drugega odstavka 14. člena Ustave.

3. Pobudniki so predlagali, naj Ustavno sodišče začasno zadrži izvrševanje ZRTVS-1B. Predlog so utemeljevali z navedbami, da z začasnim zadržanjem izvrševanja ZRTVS-1B ne bi nastale prav nikakršne škodljive posledice, saj bi se še naprej uporabljala dosedanja ureditev po Zakonu o Radioteleviziji Slovenija (Uradni list RS, št. 96/05 in 9/14 – v nadaljevanju ZRTVS-1), katere ustavnost je po njihovem mnenju nesporna. Po drugi strani pa bi z izvrševanjem ZRTVS-1B za vse pobudnike, vključno z RTV Slovenija, nastale ne le težko popravljive, temveč dejansko nepopravljive posledice.

4. Državni zbor in Vlada sta nasprotovala navedbam v pobudi in predlogu za začasno zadržanje izvrševanja ZRTVS-1B. Po njunem mnenju bi nepopravljive posledice nastale v primeru začasnega zadržanja ZRTVS-1B. Navajala sta, da je dosedanja zakonska ureditev omogočala razmere, v katerih je lahko prihajalo do podrejanja programske politike RTV Slovenija vladajoči politiki, nesorazmerno politično zastopanost in politično obvladovanje dveh ključnih organov RTV Slovenija. Zavedala sta se, da vodijo sistemske spremembe do prenehanja funkcij pobudnikov pred potekom mandatne dobe, vendar so po njunem mnenju posledice teh sprememb za pričakovanja in privilegije članov RTV Slovenija neprimerljivo manj pomembne, kot bi bile posledice začasnega zadržanja izvrševanja ZRTVS-1B za RTV Slovenija kot javni zavod, za demokratično delovanje družbe ter za pravice in svoboščine njenih prebivalcev kot gledalcev in poslušalcev programov RTV Slovenija.

B.

5. Ustavno sodišče je 16. 2. 2023 sprejelo sklep, s katerim je do svoje končne odločitve zadržalo izvrševanje prvega, drugega, četrtega in petega odstavka 23. člena ter 24. in 25. člena ZRTVS-1B. Ne da bi želelo zmanjševati pomen ohranitve prejšnje ali vzpostavitve nove ureditve za položaje prvih štirih pobudnikov in drugih posameznikov na RTV Slovenija, je Ustavno sodišče ocenilo, da imajo v kontekstu obravnavane zadeve večjo težo možne posledice zadržanja ali izvrševanja izpodbijanega zakona na sistemski, institucionalni ravni. Presodilo je, da bi težko popravljive posledice za institucionalno samostojnost RTV Slovenija lahko nastale v obeh primerih, tako v primeru zadržanja ustavnoskladne nove ureditve, če bi se ob vsebinski presoji izkazalo, da odpravlja protiustavno stanje oziroma šele vzpostavlja ustrezno institucionalno samostojnost RTV Slovenija, kot tudi v primeru izvrševanja nove ureditve, če bi se ob njeni vsebinski presoji izkazalo, da sama protiustavno krni to institucionalno samostojnost. Pri odločanju o začasnem zadržanju pa je vendarle upoštevalo, da bi dokončna uveljavitev nove ureditve v primeru njene morebitne kasnejše razveljavitve povzročila dodatne škodljive posledice, vključno s posledicami za novo vzpostavljene organe RTV Slovenija in položaje tistih, ki bi bili nanje imenovani. Glede na navedeno je Ustavno sodišče odločilo, da izvrševanje ZRTVS-1B začasno zadrži, a le v tistem obsegu, ki začasno preprečuje dokončno uveljavitev nove ureditve, kar vsaj deloma omejuje nastanek škodljivih posledic. S tem je želelo Ustavno sodišče zagotoviti, da bi

bili v času do končne odločitve Ustavnega sodišča urejeni vodenje, poslovanje in nadzor RTV Slovenija v obsegu in pod pogoji, ki jih določajo drugi, tretji in četrti odstavek 22. člena ter 26. člen ZRTVS-1B. Ustavno sodišče je ob tem poudarilo, da ugotovljeno stanje v vsakem primeru predvsem terjaja čim hitrejšo vsebinsko odločitev Ustavnega sodišča ter da bo zato takoj nadaljevalo z vsebinsko presojo. Hitrost odločanja je Ustavno sodišče pomembno upoštevalo tudi v okviru presoje hujših posledic, ki lahko nastanejo v primeru zadržanja ustavnoskladne ureditve (22. in 23. točka Sklepa o začasnem zadržanju).

6. Ustavno sodišče je zadevo obravnavalo na nejavnih sejah dne 5. 1. 2023, 19. 1. 2023, 2. 2. 2023, 16. 2. 2023, 30. 3. 2023, 6. 4. 2023, 13. 4. 2023, 11. 5. 2023, 22. 5. 2023 in 26. 5. 2023. Na več sejah je odločalo o sedmih vlogah za izločitev sodnic in sodnikov Ustavnega sodišča (od tega sta tri predloge podala sodnik in sodnica Ustavnega sodišča) in iz odločanja o zadevi izločilo sodnika dr. Roka Čeferina in sodnico dr. Nežo Kogovšek Šalamon. V zadevi so se, prvič še pred izdajo začasne odredbe zaradi izločitve sodnika poročevalca, zamenjali trije sodniki poročevalci.

7. Ustavno sodišče je torej doslej zadevo obravnavalo na desetih nejavnih sejah (glej 6. točko obrazložitve tega sklepa). Ustavno sodišče je obravnavalo več različnih osnutkov vsebinskih odločitev o zadevi, ki so bili oblikovani v različnih smereh glede presoje posameznih vsebinskih sklopov pobude, tako dveh sodnikov poročevalcev kot drugih sodnikov. Skladno s sklepom o začasnem zadržanju si je Ustavno sodišče prizadevalo o obravnavani zadevi prednostno in čimprej vsebinsko dokončno odločiti, vendar kljub prizadevanjem nobena od predlaganih odločitev ni dobila zahtevane podpore petih sodnikov. Ustavno sodišče je na seji 22. 5. 2023 sicer izglasovalo vsebinsko odločitev, vendar je bila nato predlagana in izglasovana njena revotacija. Vse navedeno je, ob upoštevanju dejstva, da zaradi izločitev dveh sodnikov zadevo obravnava le sedem sodnikov, Ustavno sodišče postavilo v položaj, ko ne more več oceniti, kdaj bo lahko sprejelo dokončno vsebinsko odločitev v obravnavani zadevi. Ni mogoče izključiti niti, da bi se takšno stanje spremenilo šele s (prvo ali naslednjimi) spremembami sestave sodnikov Ustavnega sodišča. Ker ni mogoče jasno predvideti, kdaj bo Ustavno sodišče lahko sprejelo končno odločitev v obravnavani zadevi, kar je njegova ustavna dolžnost, in ker je tudi že ob odločanju o začasnem zadržanju dokončne uveljavitve nove ureditve Ustavno sodišče poudarilo, da negotovo stanje v vsakem primeru terjaja hitro odločitev Ustavnega sodišča, mora glede na opisani položaj presoditi, ali te okoliščine terjajo spremembo odločitve glede začasnega zadržanja izpodbijanega zakona.¹

¹ Prim. sklepa Ustavnega sodišča št. U-I-116/95 z dne 11. 7. 1996 in št. U-I-220/03 z dne 5. 2. 2004. Glej tudi F. Testen v L. Šturm (ur.): Komentar Ustave Republike Slovenije, Fakulteta za podiplomske državne in evropske študije, Ljubljana 2002, str. 1135, in J. Čebulj v Začasne odredbe v civilnih sodnih postopkih, postopkih pred delovnimi in socialnimi sodišči, upravnimi sodišči, ustavnim sodiščem ter v upravnem sporu, GV Založba, Ljubljana 2001, str. 403–404. Ustavno sodišče bi načeloma lahko tudi sprožilo postopek po koneksiteti (drugi odstavek 30.

8. Ustavno sodišče se pri odločanju o začasnem zadržanju ne spušča v vsebinsko odločitev v tem smislu, da bi se vsebinsko opredeljevalo do posamezne odločitve ali več potencialnih odločitev. Tudi v primeru odločanja o prenehanju začasnega zadržanja izpodbijanega predpisa mora ravnati enako. Ne da bi prestopilo meje tega pravila, pojasnjuje le, da različni osnutki odločitev niso bili podprti z ustavno zahtevano večino petih glasov sodnikov. Kot posebej upoštevno za to presojo je Ustavno sodišče zato štelo, da niti glede nove ureditve upravljanja, vodenja in nadzora RTV Slovenija niti glede prehodne ureditve, ki ureja prenehanje mandatov *ex lege*, z vidika prvega odstavka 39. člena Ustave oziroma institucionalne samostojnosti RTV Slovenija ne obstaja večinsko stališče, da bi bila ta protiustavna. ZUstS sicer ne vsebuje posebnih pravil za odločanje Ustavnega sodišča, ko v primeru ene ali več izločitev ob različnih stališčih ustavnih sodnic in sodnikov ne more oblikovati večinske odločitve s podporo zahtevanih petih glasov. Primerjalno gledano pa ima Ustavno sodišče pred očmi nemško ureditev, ki določa, da v primeru, kadar ni zahtevane večine za razveljavitev oziroma ugotovitev protiustavnosti izpodbijanega (splošnega ali posamičnega) akta, ta akt ostane v veljavi.² Takšno razlogovanje je po presoji Ustavnega sodišča lahko upoštevno tudi pri odločanju o smotrnosti začasnega zadržanja izpodbijane zakonske ureditve, ki onemogoča njeno uveljavitev, kadar ni verjetno, da bo lahko v razumnem času sprejelo dokončno odločitev o njeni ustavni dopustnosti. Zato je podan položaj, ko se zadržane določbe izpodbijanega zakona ne morejo izvajati, hkrati pa tudi Ustavno sodišče ne more uresničiti svoje ustavne vloge v razumnem času, skladno z načelom učinkovitega sodnega varstva. Takšen položaj ni brez vpliva na razmerje med Ustavnim sodiščem in zakonodajalcem in s tem na načelo delitve oblasti. Ko je izvajanje zakona v celoti ali delno zadržano, je s tem preprečeno tudi izvrševanje zakonodajalčeve volje. Če je Ustavno sodišče, kot pojasnjeno, soočeno z odmikanjem končne odločitve v vnaprej neopredeljen čas, to pomeni tudi, da Ustavno sodišče z začasnim zadržanjem izvrševanja nekaterih izpodbijanih določb zakona intenzivno poseže v položaj zakonodajalca. Ustavno sodišče si je zadeve, kjer je zadržalo izpodbijane določbe ali celoten predpis, vedno prizadevalo reševati hitro. Takšne zadeve se tudi po internih pravilih Ustavnega sodišča rešujejo prednostno. S tem se zagotovi, da je poseg v zakonodajalčeve pristojnosti³ čim manjši. V obravnavani zadevi

člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 64/07 – uradno prečiščeno besedilo, 109/12, 23/20 in 92/21 – v nadaljevanju ZUstS) in presojalo ZUstS, ker ne ureja pravil odločanja v položaju, ko Ustavno sodišče v okrnjeni sestavi zaradi izločitve enega ali več sodnikov ne more oblikovati odločitve s podporo glasov petih sodnikov. Vendar je tudi to vprašanje težje odpreti in razrešiti v zadevi, v kateri sodišče že o sami vlogi ne more oblikovati večinske odločitve, v vsakem primeru pa bi tudi predhodni postopek ocene ustavnosti ZUstS odločanje Ustavnega sodišča odlagal v prihodnost in zahteval presojo, ali te okoliščine terjajo spremembo odločitve o začasnem zadržanju.

² Glej 15. člen Zakona o Zveznem ustavnem sodišču (*Bundesverfassungsgerichtsgesetz - BVerfGG*).

³ Ali pristojnosti izvršilne veje oblasti, kadar se začasno zadržijo podzakonski predpisi ali njihove posamične določbe.

pa je nesporno, da je Ustavno sodišče soočeno z dejstvom, da se vsebinska odločitev časovno odmika od ustrezno hitre presoje, kar posledično, kot je bilo opisano, vpliva na načelo delitve oblasti.

9. Prejšnja ureditev sicer nikoli ni bila predmet presoje Ustavnega sodišča, vendar je po presoji Ustavnega sodišča očitno, da je v primerjavi z izpodbijano omogočala bistveno večji politični vpliv na imenovanje članov Programskega sveta. Ni namreč mogoče spregledati, da je po prejšnji ureditvi večino članov (kar 21 od 29) imenoval neposredno Državni zbor, in sicer pet neposredno na predlog političnih strank in 16 na podlagi javnega poziva organizacijam civilne družbe, naj predlagajo kandidate. Takšna ureditev je omogočala močan vpliv političnih strank pri imenovanju svetnikov, saj so politične stranke same izbirale, katere kandidate bodo imenovali za svetnike.⁴ Državni zbor po novi (izpodbijani) ureditvi ne imenuje več nobenega člana v Svet RTV Slovenija. Čeprav tudi pri novi ureditvi ni mogoče popolnoma izključiti možnosti političnega vpliva na imenovanje članov Sveta RTV Slovenija, pa je ta možnost nedvomno bistveno manjša, kot če bi jih imenoval Državni zbor kot političen organ *par excellence*, ki sprejema politične odločitve, ki so rezultat političnih kompromisov.

10. Ustavno sodišče je prav tako ugotovilo, da je po odločitvi Ustavnega sodišča o začasnem zadržanju izvrševanja Višje delovno in socialno sodišče pravnomočno odločilo, da je bilo prvo imenovanje generalnega direktorja RTV Slovenija (ki je eden od pobudnikov) 5. 1. 2021 nezakonito, ker ni izpolnjeval razpisnih pogojev za imenovanje.⁵ Prav tako je pravnomočno razsodilo, da je ta isti nezakonito imenovani generalni direktor 20. 8. 2021 nezakonito razrešil direktorico televizije, saj razlogi za njeno razrešitev niso bili utemeljeni.⁶ Sodišči prve in druge stopnje sta soglašali v oceni, da je bila razrešitev direktorice televizije povračilni ukrep, ker ni želela izvršiti zahteve generalnega direktorja, naj zahteva odstop ali predlaga razrešitev odgovorne urednice.⁷ Zoper obe sodbi je bil vložen predlog za dopustitev revizije, ki pa ju je Vrhovno sodišče zavrnilo. Obe sodbi, potrjeni na Vrhovnem sodišču, vzbujata dvom v zakonitost delovanja Programskega sveta, ki je nezakonito imenoval generalnega direktorja, ta pa nato nezakonito razrešil direktorico televizije. To nezakonito ravnanje je sicer predmet drugih postopkov in ne presoje Ustavnega sodišča. Vendar pa

⁴ Zvezno ustavno sodišče Zvezne republike Nemčije je leta 2014 presojalo nemško ureditev organa upravljanja (sveta) javne radiotelevizije in odločilo, da delež članov sveta, ki so del oblasti ali so z njo povezani, ne sme presegati ene tretjine. Poudarilo je, da mora biti pravna ureditev sestave organov upravljanja javne radiotelevizije takšna, da učinkovito preprečuje kakršenkoli vpliv politike na neodvisno obveščanje javnosti. Organizacija javnega medija mora temeljiti na načelu ločenosti od države (*Staatsferne*). Glej 33. točko in točke 39 do 45 obrazložitve sodbe 1. senata Zveznega Ustavnega sodišča Zvezne republike Nemčije št. 1 BvF 1/11, 1 BvF 4/11 z dne 25. marca 2014.

⁵ Glej sodbo Višjega delovnega in socialnega sodišča št. Pdp 694/2022 z dne 28. 2. 2023.

⁶ Glej sodbo Višjega delovnega in socialnega sodišča št. Pdp 760/2022 z dne 21. 2. 2023.

⁷ Prav tam, 14. točka obrazložitve.

Ustavno sodišče pri vprašanju presoje škodljivih posledic (prvi odstavek 39. člena ZUstS), ki jih lahko povzroči začasno zadržanje, ne more povsem spregledati pravnomočne presoje Višjega delovnega in socialnega sodišča in Vrhovnega sodišča. Ustavno sodišče je že pri izdaji sklepa o začasnem zadržanju (22. točka) ocenilo, da začasno zadržanje in s tem nadaljevanje vodenja javnega zavoda RTV z organi, oblikovanimi po prej veljavnem zakonu, lahko povzroča hujše posledice. Pomen te okoliščine se je po izdaji omenjenega sklepa o začasnem zadržanju z zgoraj omenjenimi odločitvami sodišč še povečal, hkrati pa, kot je pojasnjeno zgoraj (12.–14. točka obrazložitve tega sklepa), ni mogoče pričakovati hitre odločitve Ustavnega sodišča.

11. Zaradi negotovosti glede tega, kdaj bo Ustavno sodišče v obravnavani zadevi lahko vsebinsko odločilo, se povečuje tudi teža možnih škodljivih posledic za RTV Slovenija, ker se lahko vodijo le tekoči in ne vsi (redni) posli. Ob tem Ustavno sodišče še dodaja, da bi lahko člani organov RTV Slovenija, v okoliščinah opisanih v 7. točki obrazložitve tega sklepa, ob nadaljnji veljavnosti začasnega zadržanja izpodbijanih določb ohranili položaj iz drugega, tretjega in četrtega odstavka 22. člena ZRTVS-1B (vršilci dolžnosti) prek časovne meje štirih let, za kolikor jim je bil podeljen mandat, in upravljali z javnim zavodom RTV Slovenija po določbah ne več veljavnega zakona.⁸

12. Ustavno sodišče je ob upoštevanju navedenih spremenjenih okoliščin tako moralo ponovno oceniti, ali še obstajajo razlogi, ki so narekovali začasno zadržanje.

13. Ob tehtanju razlogov za začasno zadržanje je Ustavno sodišče poudarilo, da bodo težko popravljive posledice za institucionalno samostojnost RTV Slovenija lahko nastale tako v primeru zadržanja ustavnoskladne nove ureditve kot tudi v primeru izvrševanja nove ureditve, če bi se ob njeni vsebinski presoji izkazalo, da sama protiustavno krni to institucionalno samostojnost, kar predvsem terja čim hitrejšo vsebinsko odločitev o zadevi. Tudi zato je izvrševanje ZRTVS-1B zadržalo le v tistem obsegu, ki začasno preprečuje dokončno uveljavitev nove ureditve, s čimer je vsaj deloma omejilo nastanek škodljivih posledic, obenem pa kar najmanj poseglo v druge postopke za omogočanje prehoda na novo ureditev.⁹ Glede na razhajanja med stališči sedmih sodnic in sodnikov, ki še odločajo v zadevi, zaradi katerih nobena od obravnavanih vsebinskih odločitev ni prejela večinske podpore petih glasov, hitre vsebinske odločitve ne bo mogoče zagotoviti. Iz tega razloga in glede na to, da: 1) ne obstaja večinsko stališče, da bi bila nova ureditev kot taka protiustavna, 2) obstaja dvom v zakonitost odločanja Programskega sveta in generalnega direktorja, ki izhaja iz navedenih pravnomočnih sodb Višjega delovnega in socialnega sodišča, 3) ni znano, kdaj bo Ustavno sodišče lahko vsebinsko odločilo o pobudi in 4) na podlagi sklepa o začasnem zadržanju generalni direktor ter direktorja radia in televizije lahko opravljajo

⁸ Ta pa tudi *prima facie* zelo pomanjkljivo ureja razloge za odpoklic nosilcev različnih mandatov.

⁹ Prim. s sklepom Ustavnega sodišča št. U-I-83/20 z dne 16. 4. 2020 (Uradni list RS, št. 58/20), 25. točka obrazložitve.

le tekoče posle, kar ovira nemoteno delovanje RTV Slovenija, Ustavno sodišče ocenjuje, da so navedeni razlogi skupaj v tolikšni meri spremenili upoštevno težo v času izdaje sklepa o začasnem zadržanju ugotovljenih škodljivih posledic, da je treba sprejeti odločitev o prenehanju veljavnosti začasnega zadržanja izpodbijanih določb. Zato je Ustavno sodišče odločilo, da sklep o zadržanju izvrševanja prvega, drugega, četrtega in petega odstavka 23. člena ter 24. in 25. člena ZTRVS-1B preneha veljati (1. točka izreka).

14. Z objavo tega sklepa v Uradnem listu Republike Slovenije sklep o zadržanju izvrševanja preneha veljati, kar pomeni, da se lahko konstituira Svet RTV Slovenija in posledično drugi novi organi RTV Slovenija (prvi, drugi, četrti in peti odstavek 23. člena ter 24. in 25. člen ZRTVS-1B). Ker sta rok za konstituiranje Sveta RTV Slovenija iz prvega odstavka 23. člena ZRTVS-1B in rok za sklic prve seje Sveta RTV Slovenija iz četrtega odstavka 23. člena ZRTVS-1B že potekla, člani Sveta RTV Slovenija po novi ureditvi pa so že imenovani, je Ustavno sodišče na podlagi drugega odstavka 40. člena ZUstS določilo, da se Svet RTV Slovenija konstituira najpozneje v sedmih dneh po objavi te odločbe v Uradnem listu Republike Slovenije. V tem roku mora biti sklicana prva seja Sveta RTV Slovenija, ki jo skliče vršilec dolžnosti generalnega direktorja oziroma oseba, ki ga nadomešča. Če seje ne skliče vršilec dolžnosti generalnega direktorja ali oseba, ki ga nadomešča, lahko prvo sejo skliče vsaj ena tretjina članov Sveta. Glede drugih vprašanj začasnega vodenja, upravljanja in nadzora RTV Slovenija do imenovanja vseh novih organov se smiselno (upoštevaje konstituiranje Sveta RTV Slovenija) uporabljajo določbe drugega, tretjega in četrtega odstavka 22. člena ter 23., 24., 25. in 26. člena ZRTVS-1B (2. točka izreka).

C.

15. Ustavno sodišče je sprejelo ta sklep na podlagi 39. člena in drugega odstavka 40. člena ZUstS ter tretje alineje tretjega odstavka v zvezi s petim odstavkom 46. člena Poslovnika Ustavnega sodišča (Uradni list RS, št. 86/07, 54/10, 56/11, 70/17 in 35/20) v sestavi: predsednik dr. Matej Accetto ter sodnici in sodnika dr. Rajko Knez, dr. Špelca Mežnar, dr. Rok Svetlič in dr. Katja Šugman Stubbs. Sodnik dr. Rok Čeferin in sodnica dr. Neža Kogovšek Šalomon sta bila pri odločanju o zadevi izločena. Sklep je sprejelo s štirimi glasovi proti enemu. Proti je glasoval sodnik Svetlič, ki je napovedal odklonilno ločeno mnenje. Pritrdilna ločena mnenja so napovedali sodnici Mežnar in Šugman Stubbs ter sodnik Knez. Ustavno sodišče je na podlagi prvega odstavka 73. člena Poslovnika sklenilo, da se sklep odpravi takoj, ločena mnenja pa se odpravijo po poteku rokov v skladu z 72. členom Poslovnika.

dr. Matej Accetto
Predsednik

